

Det er selvfølgelig interessant med en minister, som gerne ser, at der er nogle, der stemmer imod hans eget lovforslag, men umiddelbart vil Det Konservative Folkeparti rent faktisk helst stemme for dette lovforslag, men for os handler det altså om retssikkerhed og om, hvorvidt juraen er i orden eller ej. Og det gør i denne sag som i en række andre sager ikke det store indtryk på os, at den agrokemiske industri eller andre industrier eller forbrugerorganisationer, eller hvem man ellers kan nævne, har taget stilling og har den ene eller den anden holdning.

I Det Konservative Folkeparti tager vi selv stilling til sagerne ud fra det, vi finder det rigtigt og korrekt at gøre, og vi føler os altså stadig væk ikke overbeviste om, at det, der sker her, er juridisk holdbart og i overensstemmelse med EU-reglerne. Disse betænkeligheder behøver den agrokemiske industri jo ikke at have; det er jo ikke den, der lovgiver og skal sikre, at lovene er korrekte. Den skal jo – om jeg så må sige – kun følge de love, der gives.

Og jeg mærkede mig, at ministeren til det, jeg sagde om, at det ikke havde spor hastværk, svarede, at nu havde vi været 15 år undervejs. Ja, det har vi jo netop, fordi lovgrundlaget hver gang har vist sig at være utilstrækkeligt til, at man kunne få opfyldt sine ønsker og få udfaset stofferne. Og det er derfor, vi siger: Selv om det skulle vare 15 år og 1 måned, var det vel i grunden ikke så tosset, hvis vi til gengæld kunne få et lovgrundlag, som med garanti ville holde.

Så vi beder altså til og håber altså på, at ministeren, inden vi når frem til tredjebehandlingen, kan få også Det Konservative Folkeparti overbevist om, at det, han er på vej til at foretage her, er både fornuftigt og EU-lovmedholdeligt. Det ville glæde os utrolig meget.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil gentage det, jeg startede med at sige før: Vi medvirker til at opklare alle spørgsmål, og det vil vi selvfølgelig også gøre mellem anden- og tredjebehandlingen, og jeg har netop, som hr. Niels J. Langkilde var inde på, afleveret en række svar fra Justitsministeriet, som fuldt ud bakkede de juridiske vurderinger op, vi har anlagt i alle vores svar, og som bekræfter det, vi har sagt. Og jeg må minde om, at denne sag jo har været kendt af EU i de sidste 2 år, uden at det har givet anledning til nogen form for indsigelse af den art, som hr. Niels J. Langkilde er bange for.

Men jeg synes, der var så negativ en grundtone i fru Eva Møllers første indlæg, og det må jeg tage til efterretning. Der er jo ikke nogen skam i at være uenig. Hvis man mener, at disse juridiske bekymringer – som altså ikke deles af Justitsministeriet og andre, der har særlige forudsætninger for at kunne vurdere det – er så vigtige, at de er vigtigere end hensynet til grundvandet og miljøet osv., så må man da tage konsekvensen af det.

Hvis vi er enige, vil jeg gerne have, at vi stemmer sammen, men hvis vi er uenige, synes jeg ikke, der er nogen skam ved, at De Konservative stemmer imod og dermed skiller sig ud fra resten af Folketinget. Der er jo mange, der siger, at hvis man står ene med et synspunkt, så står man markant, og så står man i forhold til befolkningen med noget, der er til at tage og føle på, og så kan man – ja, undskyld, at jeg siger det med en vis spydighed – sige, at så har man i hvert fald ikke noget medansvar, når det danske samfund skal i gang med den frygtelig vanskelige og tunge opgave, det er at sikre grundvandet mod pesticider og andre miljøfremmede kemikalier.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Der er lige to bemærkninger til miljø- og energiministeren:

For det første er det ikke hele erhvervet, der bakker det pågældende lovforslag op; der er også virksomheder, der har advaret imod lovforslaget. Men lad det ligge.

Det, der er mere bekymrende, er, at Justitsministeriet netop ikke bakker dette her hundrede procent op. Så vidt jeg læser det – men det kan vi komme tilbage til under den fornyede udvalgsbehandling, vi skal have i morgen – sørger Justitsministeriet for at sige: Det her har vi ikke forstand på, og det vil vi ikke involveres i.

Det er måske også rigtigt, at det er Miljø- og Energiministeriet, der skal have forstand på den speciallovgivning, men når vi i forvejen har en tvivl, bevirker det alligevel, at vi gerne vil have den tvivl grundigt diskuteret igennem, og jeg siger tak for det tilsagn, der er fra ministeren om at arbejde tingene grundigt igennem, selv om det så bliver i løbet af en af de sidste arbejdsdage i Folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.